

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení studenta	Lukáš Jakóbek		
Studijní program	B8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Prostorová tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2017/2018
Název práce	Zlín Design Week – modulární systém KOMA		
Oponent práce	akad. sochař Ondřej Podzimek		

Diplomant řešil svébytnou a velmi speciální oblast prostorové tvorby – dočasný výstavní mobiliář umístěný v městském parteru.. Jde o úkol, úzce spjatý s aktivitami Fakulty multimediálních komunikací UTB a opakující se v jednoletých cyklech.

Autor využil tu skutečnost, že se osobně tvořivě podílel na dosavadních ročnících akce „Zlín Design Week“. Zaměřil se proto na popis dosavadního vývoje akce ZDW a pokusil se i o celkový hodnotící závěr, což může být přínosné jak pro mapování historie ZDW, tak i při rozhodování o dalším budoucím směřování této akce.

Teoretická část

V teoretické části práce nacházím popis začátků ZDW, včetně důvodů a motivace pro volbu dobře zapamatovatelného názvu. Zajímavý a inspirativní do budoucna je námět na změnu názvu akce na „festival“, což autor dokládá pomocí přesvědčivých argumentů.

V části označené „1.3.1 Koncept“ vyjádřil autor kritický názor na komunikaci spojenou s ZDW. Je analyzován způsob komunikace se sponzory, s návštěvníky akcí v rámci ZDW a obsah informací, prezentovaných na internetových stránkách ZDW. Především, že jako oponent nejsem podrobně seznámen s konkrétními manažerskými postupy a s vnitřním uspořádáním a hierarchií řešitelského týmu; přesto však vidím reálný základ v tom, co diplomant uvádí. Zejména souhlasím s tím, že je třeba dodržet rovnováhu mezi tvůrčím hlediskem a čistě marketingovým přístupem. Z toho důvodu bych doporučil, aby se organizátoři ZDW seznámili s návrhem hierarchie vedoucích pozic podle návrhu autora (str. 14). Jde o postřehy, o kterých je určitě možno diskutovat, posoudit je a případně využít v přípravě dalšího ročníku akce.

Také v části 1.4.1 nacházím poznatky zásadního významu, které by neměly být zapomenuty. S překvapením jsem se dočetl např. o absenci design manuálu ZDW a o – zřejmě nevhodné – změně názvu studentské soutěže z „Talent designu“ na „Best of Design“. Toto jsou záležitosti primární důležitosti. Nedovedu si představit dlouhodobou úspěšnou existenci ZDW bez jednotné koncepce a dlouhodobé strategické vize.

Za závažný považuji (pro mne šokující) poznatek autora, že ZDW nearchivuje všechny relevantní materiály a údaje o předchozích ročnících v jednotné formě, a že tyto materiály nejsou jednoduše přístupné na webu (str. 30). Pokud skutečně stav je takový, jak je v práci popisováno, pak by šlo o alarmující zjištění. Akce, která si neváží své minulosti a svých kořenů, nezpřístupňuje svou historii a archivní materiály k badatelským účelům a zapomíná na své kořeny (nebo je z pohodlnosti ignoruje), je odsouzena k umírání a zániku. A to by u ZDW byla škoda ...

Napadá mne srovnání s akcí, která má desetiletou tradici: Biennale du Design Saint-Etienne. Webové stránky předchozích ročníků jsou stále kompletní a funkční a nabízejí plastický přehled akcí a výstav, které se konaly v jednotlivých letech, namátkou například:

<https://www.biennale-design.com/saint-etienne/2013/fr/home/>

<https://www.biennale-design.com/saint-etienne/2015/en/in-exhibitions/>.

Mohu jen podpořit názor autora (vyjádřený na straně 31), že každý ročník akce by měl být interně vyhodnocen. Zdrojem hodnocení (follow-up assessment) by měly být názory studentů, kteří se účastnili jako členové realizačního týmu, názory vedení FMK, dále by měly být formou dotazníkového šetření zjišťovány postoje a podněty návštěvníků, vystavovatelů a sponzorů. Závěr, vyjádřený autorem na straně 32 bakalářské práce, by měl být vzat do úvahy při plánování dalších ročníků ZDW.

Praktická část

V této části autor popisuje vytváření výstavních mini-prostorů v městském parteru za použití skladebných stavebních buněk KOMA Modular. Zvolené tvarové řešení modulů KOMA je samo o sobě kultivované, čisté a profesionálně provedené. Je tedy pro designera radostným úkolem tvořit z takovýchto modulů větší celky a rozmisťovat je v daném městském prostoru.

Domnívám se, že autor se daného úkolu zhostil více než dobře, využil při tom skladebnost jednotlivých modulů a zužitkoval možnost rozvinout půdorys s určitou hravostí. nikoliv jednotně pravouhle - což bylo umožněno navazováním zkosených bočních stěn modulů.

Autor ostatně na str. 59 zdůrazňuje, že právě kultivovanost použitých modulů KOMA, spojená s jejich půdorysnou variabilitou, odlišuje akci ZDW od různých „stánkových“ akcí, které se odehrávají v městském parteru.

K návrhům na uspořádání modulů nelze nic vytknout. Autor předestřel návrhy, které se v ploše náměstí prezentují svou „otevřeností“ do tří stran. Opakem je návrh kruhového uspořádání, který v ploše náměstí vymezuje centrální monumentální skladbu modulů, obracejících se do plochy náměstí pouze venkovními fasádami. Jako třetí koncept byla navržena kruhová - opticky oddělená, avšak průchodná – centrální výstavní zóna s volným středem, připomínající megalitickou stavbu Stonehenge. Všechny prezentované přístupy jsou možné, všechny mají své optické i provozní výhody a reagují citlivě na plochu náměstí s existujícími drobnými stavbami, artefakty a vegetací.

Závěr:

Hodnotím předloženou práci jako kvalitně zpracovanou. Zejména oceňuji poctivý pokus autora o popsání toho, co by mohlo být při organizaci ZDW zlepšeno či změněno. Pokud bude s bakalářskou prací dále pracováno jako se zdrojem inspirace pro další rozvoj ZDW, pak splnila svůj účel.

Navrhuji klasifikaci A.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Ondřej Podzimek', written in a cursive style.

Ve Zlíně dne 30. 5. 2018

Ondřej Podzimek